

Japonès A2.1

Unitat 1. Fitxes

Akiko Kawauchi
Sachiyo Takabe

Parleu d'aficions

A) Verbs en la forma de diccionari 「弾く」

「あなたの趣味は何ですか。」

「ギターを弾くことです。」

Fins ara hem vist les conjugacions formals dels verbs en present/futur i passat afirmatiu i negatiu. Ara bé, en algunes estructures gramaticals del japonès, no es fa servir el verb conjugat, sinó el verb en la seva forma de diccionari. En altres casos, la forma de diccionari simplement equival al present afirmatiu però en registre informal.

Els verbs japonesos es classifiquen en tres grups segons la terminació de la forma de diccionari i la manera com es conjuguen:

S'anomena forma de diccionari perquè és la forma que serveix per buscar el significat d'un verb al diccionari.

Grup I

Verbs del grup I

La forma de diccionari dels verbs del grup I s'obté canviant la terminació verbal, que sempre serà de la forma: い o l'equivalent /consonant + i/ de la taula de hiragana + -ます (o, segons el cas, -ません, -ました, -ませんでした), per una う o l'equivalent /consonant + u/ de la taula de hiragana.

Present afirmatiu formal	Forma de diccionari
うた 歌 <u>い</u> ます	うた 歌 <u>う</u>
か 書 <u>き</u> ます	か 書 <u>く</u>
およ 泳 <u>ぎ</u> ます	およ 泳 <u>ぐ</u>
はな 話 <u>し</u> ます	はな 話 <u>す</u>
ま 待 <u>ち</u> ます	ま 待 <u>つ</u>
し 死 <u>に</u> ます	し 死 <u>ぬ</u>
あそ 遊 <u>び</u> ます	あそ 遊 <u>ぶ</u>
読 <u>み</u> ます	読 <u>む</u>
つく 作 <u>り</u> ます	つく 作 <u>る</u>

Grup II

Verbs del grup II

Tots els verbs del grup II acaben en る . Per obtenir-ne la forma de diccionari, només cal eliminar la terminació -ます (o, segons el cas, -ません, -ました, -ませんでした) i afegir una る a l'arrel.

Present afirmatiu formal	Forma de diccionari
食べます	食べる

Grup III

Verbs del grup III

Els verbs del grup III són irregulars; només n'hi ha dos, que són els que apareixen a la taula.

Present afirmatiu formal	Forma de diccionari
きます	くる
します	する

La conjugació dels verbs en japonès és bastant senzilla. L'únic problema que podem trobar és saber si un verb que acaba amb る és del grup I o del II. En aquests casos, hi ha una petita regla que ens pot ajudar: els verbs en la forma de diccionari que acaben amb els sons *-aru*, *-uru* i *-oru* (com ara 分かる, 作る o 乗る) sempre són del grup I. I els verbs del grup II sempre acaben amb *-eru* o *-iru* (始める, 起きる); però hem de tenir en compte que no tots els verbs que acaben amb *-eru* o *-iru* són sempre del grup II, sinó que alguns pertanyen al grup I (per exemple, 帰る, 切る).

B) Verbs en la forma de diccionari + こと

「ギターを弾くことです。」

En japonès hi ha moltes estructures gramaticals que ens obligen a substantivar la forma de diccionari del verb. És el cas, per exemple, de les respostes a preguntes com la de sota, que es poden contestar amb un nom o amb un verb.

かとう しゅみ
加藤さんの趣味は何ですか。

Katō, quina és la teva afició?

 しゅみ
私の趣味はテニスです。

La meva afició és el tennis.

 せつ
小説を読むことです。

Llegir novel·les.

Una de les maneres de substantivar el verb, i la que hem d'emprar per a aquesta estructura concreta, és afegint-hi こと al darrere.

しゃしん と
写真を撮ることです。

Fer fotografies.

 え
絵をかくことです。

Pintar quadres.

En la resposta, el nom o el verb en la forma de diccionari seguit de こと ocupa el mateix lloc que l'interrogatiu 何 de l'oració interrogativa.

Parleu d'aficions

かぞく なん
ご家族は何人ですか。

Ja sabem que el japonès no flexiona per nombre (singular i plural) els substantius ni els adjectius, i que els verbs tampoc es conjuguen per persona. Considerem l'exemple següent:

Aquí estudiem la manera d'expressar quantitats de persones.

れい
例:

てい おとこ ひと
バス停に男の人がいます。 A la parada d'autobús hi ha [una persona / persones].

En aquesta frase no s'especifica el nombre de persones. Si el parlant veu la necessitat de deixar clara la quantitat de persones o hi vol insistir, hi afegeix la xifra amb el sufix numeral que denota nombre de persones: - 人 .

れい
例:

てい おとこ ひと にん
バス停に男の人が 3人 います。 A la parada d'autobús hi ha tres homes.

Pel que fa a l'ordre de les paraules dins d'una oració, hi ha diverses possibilitats. Ara per ara, practiquem sobretot l'estructura en què la xifra i el sufix se situen davant del verb, com la de l'exemple.

El sufix numeral - 人

El sufix numeral -人 es fa servir per a indicar quantitat de persones. En la taula següent podeu veure que la morfologia d'alguns nombres (la xifra que correspon a la unitat) canvia en afegir el sufix numeral.

El sufix numeral - 人^{にん}1 人 1 persona
ひとり7 人 7 persones
ななにん / しちにん2 人 2 persones
ふたり8 人 8 persones
にん3 人 3 persones
にん9 人 9 persona
きゅうにん4 人 4 persones
よにん10 人 10 persones
じゅうにん5 人 5 persones
ごにん11 人 11 persones
じゅういっ / さい6 人 6 persones
ろくにん何人 Quantes persones?
なんにん

Pareu atenció als aspectes següents:

- '1 persona' i '2 persones' són excepcions: no es diuen いちにん ni ににん . En canvi, a partir d'"11 persones' s'utilitzen les terminacions -いちにん i -ににん . '21 persones' es diu にじゅういちにん i '22 persones', にじゅうににん .
- '4 persones' és よにん i no よんにん . De la mateixa manera, '14 persones' és じゅうよにん .

れい
例:

「ご家族は何人ですか。」

Quantes persones sou (a la vostra família)?

「父と母と私の3人です。」

El pare, la mare i jo. Som tres persones.

Expliqueu què sabeu fer i què us agrada

私はひらがなとカタカナを読むことができます。

A) できる

L'estructura ～ は ～ が es fa servir amb adjectius que expressen desig, com per exemple ^ほ欲しい ; o habilitat, com ^{じょうず}上手 i ^{へた}下手 . A continuació veurem que aquesta estructura també s'empra amb determinats verbs que expressen conceptes semblants. Un verb que designa habilitat i que segueix aquesta estructura és できる (grup II) que, de fet, és la forma potencial de する .

^{れい}
例 :

フレデリックさんはテニスができます。
En Frederic sap (pot) jugar al tennis.

アンナさんはドイツ語があまりできません。
L'Anna no sap (no pot parlar) gaire alemany.

B) Verbs en la forma de diccionari + こと + が + できる

Acabem d'estudiar el verb できる , que expressa la capacitat que un té per fer una cosa. En l'estructura que hem vist, el complement de できる només pot ser un substantiu. Amb un verb, hem d'emprar l'estructura següent.

Estructura

Verb en forma de diccionari + こと + が + できる

れい
例:

ひらがなとカタカナを読むことができます。
Sé llegir els *hiragana* i *katakana*.

やまだ 山田さんは日本語の歌を歌うことができます。
En Pau sap cantar cançons en japonès.

じてん の 弟は自転車に乗ることができます。
El meu germà petit sap (pot) anar en bicicleta.

すうじ い 日本語で数字を言うことができます。
Sé dir els nombres en espanyol.

Expliqueu què sabeu fer i què us agrada

私は^{うた}歌^{うた}を歌うのが好きです。

Verbs en la forma de diccionari + の

La partícula の pot servir per a substantivar una oració amb verbs. S'afegeix just al darrere de l'oració que volem substantivar.

Estructura

Verb en forma de diccionari + の

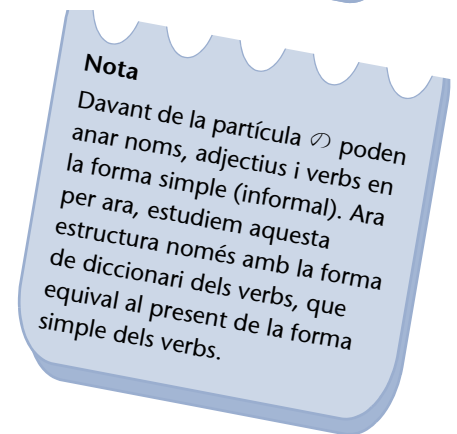
れい
例:

読むの	"el llegir"
聞くの	"l'escoltar"
するの	"el fer"

Una oració substantivada amb の exerceix la mateixa funció que un substantiu en l'oració.

れい
例:

読むのが...
聞くのが...
するのが...

L'oració substantivada amb の serveix també, entre altres coses, per a indicar aspectes abstractes, com ara gustos i habilitats, i fa servir adjectius com a predicats de la frase:

好き, 嫌い, 上手 (hàbil), 下手 (poc hàbil). Per exemple, la podem fer servir dins d'una frase de tipus ~が好きです:

(私は) おにぎり が好きです。 M'agraden les pilotetes d'arròs.
Nom

(私は) 本を読むの が好きです。 M'agrada llegir llibres.
Oració
substantivada

Vegem-ne més exemples:

日本の音楽を聴くのが好きです。 M'agrada escoltar música japonesa.

テニスをするのが好きです。 M'agrada jugar al tennis.

旅行するのが好きです。 M'agrada viatjar.

絵を描くのが好きです。 M'agrada pintar.

写真を撮るのが好きです。 M'agrada fer fotografies.

嫌い es fa servir per dir "No m'agrada", però tingueu en compte que 嫌い vol dir 'detestar', i és més pròxim al concepte *odiar* que al de *desagradar*.

絵を描くのが嫌いです。 No m'agrada pintar.

També hi podem afegir 大, com ara 大好きです ('agradar molt') o 大嫌いです ('detestar molt').

上手です és un adjectiu *-na* que significa 'fer bé, ser hàbil en', però no s'acostuma a fer servir per parlar d'un mateix sinó només quan es parla d'una tercera persona. 下手です també és un adjectiu *-na* i significa 'no fer bé, no ser hàbil en'. Com podeu veure a sota, el tema s'indica amb は i el subjecte amb が.

Estructura

兄は	うた 歌が	じょうず 上手です。
Tema	Subjecte	Predicat

れい
例:

あに うた じょうず
兄は歌が上手です。 El meu germà gran canta bé.

はは りょうり じょうず
母は料理がとても上手です。 La meva mare cuina molt bé.

いもうと へた
妹はテニスが下手です。 La meva germana petita no juga bé al tennis.

ちち へた
父はダンスが下手です。 El meu pare és poc hàbil ballant.

Vegem alguns exemples d'ús d'aquests adjectius amb oracions substantivades amb の :

れい
例:

あに うた うた じょうず
兄は歌を歌うのが上手です。 El meu germà gran canta bé.

はは りょうり じょうず
母は料理をするのがとても上手です。 La meva mare cuina molt bé.

いもうと へた
妹はテニスをするのが下手です。 La meva germana petita no juga bé al tennis.

ちち へた
父はダンスをするのが下手です。 El meu pare és poc hàbil ballant.

Expliqueu què sabeu fer i què us agrada

El sufix numeral - 歳^{さい}

El sufix numeral - 歳^{さい} denota una edat. En la taula següent podeu veure que la morfologia d'alguns nombres (la xifra que correspon a la unitat) canvia en afegir el sufix numeral.

Aquí estudiem la manera d'expressar l'edat d'una persona.

El sufix numeral - 歳^{さい}

1 歳 1 any
いっさい

2 歳 2 anys
にさい

3 歳 3 anys
さんさい

4 歳 4 anys
よんさい

5 歳 5 anys
ごさい

6 歳 6 anys
ろくさい

7 歳 7 anys
ななさい

8 歳 8 anys
はっさい

9 歳 9 anys
きゅうさい

10 歳 10 anys
じゅうさい

11 歳 11 anys
じゅういっさい

20 歳 20 anys
はたち

21 歳 21 anys
にじゅういっさい

何 歳 Quants anys?
なんさい

Observeu en quins nombres es produeixen els canvis morfològics:

- いち + さい = いっさい
- はち + さい = はっさい
- じゅう + さい = じゅっさい

D'altra banda, pareu atenció als aspectes següents:

- '10 anys' també es diu じっさい. '20 anys' també es diu にじゅっさい o bé にじっさい. '21 anys' és にじゅういっさい (la xifra de la unitat és 1, per tant, la terminació és いっさい), i no はたちいっさい.
- Per a dir l'edat dels nens que tenen 9 anys o menys, també es pot fer servir el sufix numeral - つ.

Per a preguntar l'edat:

お兄さんは何歳ですか。 / お兄さんはおいくつですか。

Per a respondre:

お兄さんは29歳です。

Expliqueu què no sabíeu fer abans i ara sí

「もう漢字も読むことができますか。」

「いいえ、まだです。でも辞書で調べます。」

もう expressa un canvi d'estat, que seria equivalent a "ja" en el cas de frases afirmatives, i a "ja no" en frases negatives. まだ, per contra, denota absència de canvi i equivaldria a "encara" amb predicats afirmatius, i "encara no" amb predicats negatius.

Abans no, ara sí ("ja"):

パウ : もう昼ご飯を食べましたか。 Ja has dinat?

フレデリック : はい、もう食べました。 Sí, ja he dinat.

Abans sí, ara no ("ja no"):

パウ : まだ飴がありますか。 Encara tens caramels?

フレデリック : いいえ、もうありません。 No, ja no en tinc.

Abans sí, ara també ("encara"):

パウ : 課長はまだ会議室にいますか。 El cap de secció
encara és a la sala de
reunions?

フレデリック : はい、まだいます。 Sí, encara hi és.

Abans no, ara tampoc (“encara no”):**Amb accions:**

パウ : もうファックスを送りましたか。^{おく} Ja has enviat el fax?
 フレデリック : いいえ、まだです。 No, encara no.

La versió abreujada まだです
 només es pot emprar quan la
 resposta a la pregunta és
 negativa, és a dir, quan volem
 indicar que l'acció no ha estat
 completada.

Amb estats:

パウ : 東京はもう寒いですか。^{とうきょう} ^{さむ} A Tòquio ja fa fred?
 フレデリック : いいえ、まだ暑いです。^{あつ} No, encara fa calor.

Expliqueu què no sabíeu fer abans i ara sí

「私の姉^{あね}はやさしくてきれいです。」

やさしくてきれいです。

Quan s'ajunten dos o més adjectius, els que són al davant canvien de forma. En la frase d'exemple, hi ha dos adjectius. El que va al davant és やさしい, que es converteix en やさしくて -la seva forma -te-, mentre que el darrer,きれいです, conserva la forma.

1) Les formes -te dels adjectius -i i -na

La forma -te dels adjectius -i

やさしい → やさしくて

おもしろい → おもしろくて

うるさい → うるさくて

せ たか 背が高い → せ たか 背が高くて

あたま 頭がいい → あたま 頭がよくて

Formació

Es canvia la い per くて.

Atenció!

Observeu que いい o よい es converteix en よくて. La forma いくて és incorrecta!

La forma *-te* dels adjectius *-na*

げんき → げんきで
元気 → 元気で

きれい → きれいで
きれい → きれいで

しんせつ → しんせつで
親切 → 親切で

ゆうめい → ゆうめいで
有名 → 有名で

Formació

S'afegeix una *で* a l'adjectiu.

2) Combinacions d'adjectius

Com veiem en els exemples, en una frase pot haver-hi només adjectius *-i* o adjectius *-na*, o també es poden barrejar adjectius dels dos tipus.

Adjectiu *-i* + Adjectiu *-i*

かんじ じしょ あつ おも
この漢字の辞書は厚くて重いです。
Aquest diccionari de *kanji* és gruixut i pesat.

Adjectiu *-na* + Adjectiu *-na*

としょかん しず
この図書館は静かです。
Aquesta biblioteca és tranquil·la i maca.

Adjectiu *-na* + Adjectiu *-i*

パーティーはにぎやかで楽しいです
La festa està animada i és divertida.

3) Les formes prenominals

Quan dos o més adjectius van davant d'un nom, els que van primer canviaran de forma igual que quan fan funció d'atribut, i el darrer estarà en la forma prenominal.

れい
例：

あつ おも かんじ じしょ か
厚くて重い漢字の辞書を買います。
Compro un diccionari de *kanji* gruixut i pesat.

しず としょかん
静かできれいな図書館で本を読みます。
Llegeixo en una biblioteca tranquil·la i maca.

Connectors

1) だから / ですから

れい
例:

^{たなか}田中 : マルタさん、どうしましたか。
Què t'ha passat, Marta?

マルタ: ^{きのう}昨日は^{さけ}お酒を^のたくさん^の飲みました。だから、^{あたま}頭が^{いた}痛いです。
Ahir vaig beure molt de sake. Per això tinc mal de cap.

だから és un connector que expressa una relació de causa-conseqüència. El connector **だから** introdueix la conseqüència, i indica que la frase anterior n'és la causa o la raó. **だから** només pot anar després d'una frase acabada amb un punt, no pot anar mai al mig de la frase.

^{さけ} お酒を ^の たくさん ^の 飲みました。	だから、	^{あたま} 頭が ^{いた} 痛いです。
[Causa o raó]		[Conseqüència]

れい
例:

^{かちょう}課長 : マルタさん、どうしましたか。
Què t'ha passat, Marta?

マルタ: ^{かちょう}課長、^{きのう}昨日^{ざんぎょう}23時まで^ね残業しました。2時に寝ました。
ですから、^{あたま}頭が^{いた}痛いです。

Ahir vaig fer hores extres fins a les onze de la nit, i em vaig adormir a les dues de la matinada. Per això tinc mal de cap.

ですから fa la mateixa funció que だから , però és de registre més formal. Així, ですから s'ha d'utilitzar quan parlem amb el nostre cap, els nostres professors, gent gran, persones importants, etc. Tampoc pot anar mai al mig de la frase.

2) でも / しかし

れい
例 :

やまだ 山田さん : てんき 天気はどうでしたか。

Yamada : Quin temps feia?

たなか 田中さん : よかったです。でも、すこ さむ 少し寒かったです。

Tanaka : Bo. Però una mica fred.

でも serveix per contraposar un element a un altre. S'ha de posar després d'una frase acabada amb punt; no es pot posar al mig de la frase. S'utilitza sobretot en el llenguatge parlat.

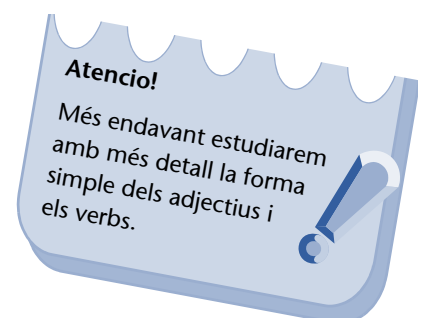
しかし també significa 'però' i tampoc pot posar-se al mig de la frase. Sona més formal que でも i el seu ús és més comú en el llenguatge escrit.

3) けれども

れい
例 :

このパソコンは古い（です）けれども、とても使いやすいです。
Aquest ordinador és vell, però molt fàcil de fer funcionar.

このパソコンは古いです。けれども、とても使いやすいです。
Aquest ordinador és vell. Això no obstant, és molt fàcil de fer funcionar.

けれども és una conjunció adversativa que equival a “però” o “això no obstant”. Tant pot anar al començament d’una frase com enllaçar les dues clàusules d’una oració composta. En aquest segon cas, l’adjectiu o el verb que la precedeixen poden anar tant en la forma simple com –si el registre del discurs també ho és– en la forma formal.

れい
例 :

時間がありませんけれども、 + ぜひあいさつをしに行きます。

時間がないけれども、 + ぜひあいさつをしに行きます。

No tinc temps, però l’aniré a saludar sigui com sigui.

時間がありません。けれども、ぜひあいさつをしに行きます。

No tinc temps. Això no obstant, l’aniré a saludar sigui com sigui.

També serveix per a introduir un tema o suavitzar una petició:

あす かいぎ ようい
明日の会議ですけれど、用意はしましたか。

Pel que fa a la reunió de demà, ja has fet els preparatius?

Versions més informals de けれども són: けれど i けど ; aquesta darrera és la més col·loquial.

このパソコンは古いですが、古いけど、とても使いやすいです。

Aquest ordinador és vell, però molt fàcil de fer funcionar.